

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

BATAVIA, 7 Junij 1833.

Volgens de berigten van het Amerikaanse schip *Jubilee*, den 6den februari, van Liverpool geseild, duurde het embargo op de Hollandsche schepen nog voort, en hadden de diplomatieke onderhandelingen te Londen om de bezwaren uit den weg te ruimen, nog tot geen resultaat geleid. Intusschen was door onzen Koning de toegang naar Antwerpen geweigerd aan de schepen onder Fransche, Engelsche en Belgische vlag. Het Fransche leger had België ontruimd, doch bleef nog in de nabijheid der grenzen. De Generaal Chassé en een groot gedeelte der Hollandsche krijgsvangenen van de citadel van Antwerpen, bevonden zich te St. Omer.

Het blijkt dat de van Batavia, vertrokken brik *Onderneming*, kapitein Engels, die, zoo als wij vroeger meldden, te Ramsgate was opgebragt, den 11den Januari, te Texel is binnen gekomen; en dat het schip *de Koningin der Nederlanden*, van hier vertrokken met eene aanzienlijke lading, ter factuurswaarde van f235,000, aan de waakzaamheid der Engelschen ontsnapt en behouden te Dordrecht is aangekomen. Daarentegen is *de vrouw Catharina Elizabeth*, kapitein D. B. Lutjens, door het Engelsch oorlogschip *Conway* aangehouden; van de equipage waren 7 man opgebragt, doch van het opbrengen van het schip zelf, hebben wij nog geene berigten. Het Hollandsche schip *Henriette Elizabeth*, van Smirna, hetwelk te Gibraltar opgebragt en aldaar weer losgelaten was, is naderhand, op nieuw, aangehouden en te Plymouth opgebragt.

De opening van het parlement was op den 5den februari bepaald. In Ierland namen de onlusten toe, zoodat aldaar belangrijke militaire bewegingen noodzakelijk waren geweest.

De zaak van Don Pedro in Portugal ging weinig vooruit, en, in het Turksche rijk, stonden de zaken aller ongunstig, zijnde het Egijptische leger reeds tot nabij Smirna doorgedrongen, na de Turksche magt verslagen te hebben. Men verzekerde dat eene Fransche vloot spoedig naar den Archipel zou stevenen, ten einde op de gewigtige gebeurtenissen, die zich aldaar voorbereidden, en waarin Rusland een groot deel schijnt te zullen nemen, acht te slaan.

STATEN GENERAAL.

In de zitting der tweede kamer van den 18den december, zijn door den Minister van Buitenlandsche zaken, weder nadere openingen gegeven.

Zijne Excellentie zeide, dat, toen hij in de voorlaatste week afschriften aan Hun Ed. Mogenden overlegde der brieven, tusschen den Nederlandschen Gevolmagtigde en den eersten Minister van Engeland gewisseld, de Regering voornemens was die stukken niet publiek te maken; doch daar het weldra was gebleken dat het Fransche Ministerie bekend was met die correspondentie, en zij onder eenige verbloeming geplaatst was geworden in een Engelsch dagblad, dat, naar het algemeen gevoelen, in nauwe betrekking tot het Britsche kabinet staat, en tevens, daarbij het niet overleggen dier brieven aan de Staten-Generaal, voorgedragen werd als een bewijs, dat de Koning andere uitkomsten beoogde, dan die in Hoogsteszelfs officiële onderhandeling met de Conferencie erkend waren, de Regering ook thans genoopt was het geheim ten aanzien dezer stukken, op te heffen en ze, zoo als de Minister nu deed, publiek te maken.

Voorts deed Z. Exc. verslag van hetgeen er in den loop der onderhandelingen plaats had gehad, waaruit bleek, hoe Engeland het Pruisisch ontwerp eerst als een grondslag van onderhandeling had beschouwd, en op de verklaring van den Nederlandschen gevolmagtigde, dat het een grondslag van traktaat was en hij bereid was het binnen vier en twintig uren te teekenen, zoo de overige belanghebbende partijen evenveel haast maakten om de zaak te eindigen, gezegd had, dat dit niet anders dan de bestrijding van een woord was. Dit wederlegde Zijne Exc., die daarbij eenige ophelderingen gaf omtrent de wijze, waarop Pruisens ontwerp door Engeland en Frankrijk op zijde was geschoven, en zich meer breedvoerig uitliet over de buitensporige eischen betrekkelijk de Scheldevaart. Vervolgens toonde hij aan, hoe onregtvaardig aan Nederland de zwaarigheden ten laste werden gelegd, die het beslechten dezer verschillen twee jaren lang hebben tegen gehouden, en hoe telkens, wanneer Nederland, dat tot drie malen toe en altijd in zijn nadeel een veranderden grondslag van onderhandeling volgde, tot de afsluiting naderde, Engeland steeds die afsluiting belette en naar nieuwe en onbekende voorwaarden verrees. Hij verklaarde, dat het boven alle tegenspraak bleek, dat niets zou gebaat hebben, al had ook de Nederlandsche gevolmagtigde alles voetstoots willen onderteekenen.

De Minister vervolgde zijne mededeeling aldus:

„Ondertusschen vervolgt de Regering zonder te wankelen haren bedaarden gang op de baan, welke de aard der dingen aan haar heeft afgebakend. Zij zal altijd bereid gevonden worden de onderhandelingen weder op te nemen, zoodra zulks met gegronde hoop op eenen goeden uitslag zal kunnen geschieden: zij zal evenwel op geen anderen voet handelen, dan dien, welke een onafhankelijk, achtbaren Staat bevoegt. Geen pennestreek zal de vrijheid bezoedelen, door onze voorvaderen in eenen tachtigjarigen strijd bevochten.

De wereld was steeds getuige van het meerdere of mindere overwigt van den sterken boven den zwakken, doch het oppergezag van een magtig Rijk werd slechts eenmaal als grondbeginsel in de oude geschiedenis verwezenlijkt. De woorden: de Senaat en het volk van Rome, verkregen als stelregel eenen rang in het toenmalige regt der volken; de kring van Popilius verzinnelijkte hunne beteekenis. Van eenen geheel anderen aard waren de raad der Amphictyonen, het Achaeische verbond en de Unie van Utrecht, en zijn tegenwoordig de Duitsche en Zwitsersche Bondgenootschappen: want tusschen de daarbij betrokkene staten en gewesten bestonden en bestaan bijzondere banden en betrekkingen, tot het huishoudelijk staatsregt van elk bondgenootschap, geenszins tot het gebied van het regt der volken behoorende.

In het hedendaagsche Europa, gelijk het zich na den afloop der middeleeuwen vormde, kwam Koning Hendrik IV van Frankrijk het eerst op het denkbeeld, om het behoud van eenen eenwigdurende vrede onder het oppertoezicht te stellen van eene Europese regtbank. Geen wonder, dat de eerbied van dien Vorst voor de onafhankelijkheid der volken stuitte op de zwaarigheden, welke de samenstelling en bevoegdheid dier vierschaar opleverden. Terwijl enkele wijsgeeren sedert dit onderwerp in hunne bespiegelingen behandelten, zocht en vond de praktische staatkunde van Europa eenen anderen waarborg, berekend naar hetgeen binnen het bereik lag der regeringen, niet naar eene denkbeeldige volmaaktheid der betrekkingen tusschen de volken. Die waarborg was het evenwigt. Aan hetzelfde waren de magtige staten de werking verschuldigd, hun naar de wetten der natuur voorbehouden, en de zwakkere, de ongekrenkte uitoefening hunner regten. Noodlottiglijk voor allen deed Frankrijk, kort na deszelfs groote omwenteling, het grondbeginsel der Romci-

nen herleyen, door gelijke middelen als eertijds Rome gebezigd had. Al ras beteekenden de woorden: Grande Nation en Grand Empire, behalve een magtig volk, aan hetwelk niemand deszelfs dapperheid en uitgebreide hulpbronnen betwisten zal, tevens het regt van heerschappij over andere Staten. Bij de instorting van het Fransche Keizerrijk ging de stempel der magt niet slechts als kenteeken eener onbetwistbare historische daadzaak, maar ook als regtbeginsel, waarvoor men, het zij min, het zij meer openlijk uitkwam, over op de vijf magtigste Staten van Europa, Frankrijk zelf hieronder begrepen. Zonder dat veronderstelde regtsbeginsel, ware het Heilig Verbond bezwaarlijk tot stand gekomen. Dat verbond evenwel waarborgde het bestaande. Daarenboven werden alle Regeringen tot de toetreding aan hetzelfde uitgenoodigd. Eene algemeen gevestigde solidariteit verving aldus het oude evenwigt; de onafhankelijkheid van een iegelijk bleef ongeschonden. Ongelukkiglijk voorspelde juist de algemeenheid van het Heilig Verbond, deszelfs spoedigen ondergang. Hoe toch zou men zich hebben kunnen verbergen, dat zoo lang er hartstogten en verschillende belangen bestaan zullen, eene alliantie tusschen allen zich zelve wegeijferde, en gelijk stond aan een verbond met niemand. Ook geraakte gedurende de Londensche onderhandelingen deze orde van zaken toenemend aan het wankelen. Eene door Nederland ingeroepene bemiddeling tot beëindiging van eenen opstand ging over in eene bemiddeling tot afscheiding der opstandelingen van het getrouw geblevene gedeelte des Koninkrijks. Tegen het openlijk meer bijzonder door Frankrijk aangekondigde grondbeginsel, volgde hierop de gedaante-vertuiling van de zijde van Frankrijk en Engeland, welke laatste Mogendheid nimmer tot het Heilig Verbond was toegetreden, der bemiddelaars in scheidslieden, en eindelijk de aanwending der Britsche en Fransche krijgsmagt in een geschil, ten aanzien van welk geene uitspraak van scheidslieden aan beide Mogendheden was opgedragen.

De verontwaardiging van U Ed. Mog. over deze tot hiertoe in de nieuwe geschiedenis ongehoorde staatkunde, ontheft mij van de taak eener verdere uitweiding. Het zij dan genoeg er de enkele aanmerking bij te voegen, dat de werking der magtigste Staten van Europa bij het Heilig Verbond, tot waarborg van het bestaande bestemd, na vooraf verkregene toetreding, op den voet van volmaakte gelijkheid, van genoegzaam alle europesche Regeringen, als nu door twee Rijken wordt ingeroepen en misbruikt, buiten de toestemming van Nederland, niet alleen tot willekeurige afbreking van hetgeen de traktaten gevestigd hadden, maar tot verkrachting der Souvereiniteits-regten van het oude Nederland op deszelfs eigen grondgebied.

Nimmer verscheen het wangedrocht van zulk eene staatkunde aan de verbeelding van de Groot en van onze verdere landgenooten, wier geschriften de grondslagen van het regt der volken duurzaam gevestigd hebben. Maar al ware het, des neen, dat een zoodanig stelsel in het algemeen mogt kunnen worden overeengebracht met het wetboek der natien, dan nog zoude het hooge standpunt van Nederland hetzelfde oneindig verheffen boven het bereik der toepassing van deze onbestaanbare leer. Staatslieden, wier kunde zich beperkt tot de optrekking van statistische kolommen, en onvatbaar voor hoogere vlugt dan arithmetische berekeningen, mogen geen anderen maatstaf onzer waarde kennen, dan de onbeduidende som onzer bevolking, en van de weinige kwadraat-mijlen, die wij bewonen. De zedelijke kracht van eenen Staat, Ed. Mog. heeren, is onafhankelijk van cijfers.—Reeds bij den kiemenden dageraad der hedendaagsche geschiedenis bereikte Nederland den hoogsten top van beschaving in het toenmalige Europa.

Uit onze moerassen rees statig op voor de wereld, de burgerlijke vrijheid aan de zijde der vrijheid van het geweten, en ik vraag het den vreemdeling, die het waagt ons te honen, waar in de opvolging der eeuwen, ontmoet men het tweede voorbeeld van een volk, binnen zulke enge grenzen beperkt, zoo klein in tal, en op eenen aan de elementen ontwoekerden bodem gevestigd, dat zich zoo schitterend op het tooneel van alle de wereldeelen onderscheidde door zijne staatslieden, veldoversten en zehelden, door zijnen handel, nijverheid en volkplantingen, door zijne vorderingen in kunsten, letteren en wetenschappen, door zijne in-

vloed op het evenwigt tusschen de Mogendheden, en de vereniging van huisselijke en vaderlandsche deugden, door zijne godsvrucht, eerlijkheid en reine zeden, door het genot van burgerlijke en staatkundige vrijheid, gepaard met klem in het bestuur en duurzame instellingen, en door zijnen kamp tegen de natuur, tegen de veroveringszucht, tegen de dwingelandij, en tegen het bijgeloof? Athene, Carthago en Venetie mogen in enkele opzigten de vergelijking met Nederland doorstaan, over het geheel schieten zij daarbij ver te kort, en waar is de verhouding tusschen den kring, waarin die Staten zich bewogen, en de alles omvattende, en luisterrijk vervulde bestemming, sedert eeuwen aan Nederland te beurt gevallen?

Ook het thans levende geslacht heeft die bestemming niet verzaakt. Naauwelijks waren de Nederlanders in 1813 opgestaan, of een aanrukkend Veldheer verklaarde openlijk, dat men zonder dien opstand gedurende het toenmalige jaargetijde tot geene bezetting van Nederland en Belgie had kunnen overgaan. Alzoo behaagde het der Voorzienigheid den verachten plek slijk, door eene onbepaalde heerschzucht als eene Fransche aanspoeling uitgekreten, krachtadig te doen bijdragen tot het herstel van Europa. Door het gevecht van Quatre-Bras, grootendeels door Nederlanders gestreden, wierd de overwinning van Waterloo voorbereid: aan deze had de Nederlandsche krijgsmagt een evenredig aandeel; en in het tegenwoordig uur, waarin ik tot U Ed. Mogenden het woord voere, staart het verbleekte Europa angstvallig op een enkel afgescheiden bolwerk, alwaar heldenmoed aan hetzelfde de bloedige en onuitwisbare bewijzen levert, dat Neerlands vlag en standaard, waar ook geheschen, nimmer ongewroken worden aangerand.

Terwijl zulk een volk, in welke verwickelingen het ook gerake, steeds met betamende waardigheid weet te handelen, zoo liggen zoo min krijsroem en bemoeijng met de aangelegenheden van andere Natien in onze bedoelingen, als zij zouden berekend zijn voor onze krachten. Onze staatkunde behoort steeds verdedigend en behoedend te zijn, en niet min huisselijk dan onze zeden. De Nederlandsche Regering, op eene gelijke lijn geplaatst met die van alle andere Staten, en het wederkeerig ontzag eischende, dat men aan haar verschuldigd is, vindt zich bij voortdoring geroepen de vriendschap van alle vreemde Mogendheden met ijver aan te kweken, en aan alle hare billijke wenschen een naauwgezet oor te leenen. Eene welwillende toeschouwster der pogingen in sommige Landen aangewend tot wijziging en verbetering van derzelve instellingen, onthoudt zij zich zorgvuldig van daaromtrent partij te kiezen, of eene meening aan den dag te leggen; zij eerbiedigt die van alle vreemde Staatslieden, welke benaming en kleur zij ook voeren. Alleenlijk gedooft zij niet, dat die pogingen worden in verband gebracht met eenige beperking der onafhankelijkheid, of met eenige krenking der waardigheid en der regten van Nederland.

Aldus aan U Ed. Mogenden de beginselen onzer buitenlandsche staatkunde openleggende, zoude ik aan mijnen pligt en aan de inspraak van mijn gemoed te kort doen, indien ik stilzwijgend voorbij ging, hoe te midden der schokken, welke onverhoeds de geheele maatschappelijke orde van Europa zijn komen bedreigen, Neerlands Staten-Generaal aan de wereld, wier blikken op hen gevestigd zijn, een schouwspel, aanbieden, hun verheven standpunt, het gewigt der gebeurtenissen, en hunner waardig. Ontoegankelijk voor partijzucht, voor verdeeldheid, voor eenigen invloed van neiging ten gunste of nadeele van bijzondere personen, en voor ijdele bespiegelingen, is deze eerbiedwekkende vergaderzaal uitsluitend toegewijd aan de streving naar regt en waarheid, en aan de practische overweging en bevordering van de wezenlijke belangen der natie.

Geen stelselmatige tegenstand aan de Regering, geen blind toejuichen harer maatregelen, slechts de overtuiging van 't verstand, en de ingevingen van 't geweten kenmerken hier de stemmen bij elk onderwerp uitgebracht, stemmen, steeds den stempel dragende van onafhankelijke betrekkingen in de maatschappij, en wat meer zegt, dien van een onafhankelijk karakter. Nimmer ontberen dan ook hier onze buitenlandsche betrekkingen de noodige ondersteuning en weerklink, zoo dikwijls het er op aankomt de duurzaamheid van den vrede, en de vriendschap met alle Mogendheden

te bevestigen, en de daartoe strekkende verbindtenissen of algemeene pligten naar te komen: maar wanneer overmoed, staatkundige dwceperij of ligtzinnigheid onze belangen, onze waardigheid en ons volksbestaan aanranden, of Europa mogt verlangen, dat Nederland ten behoeve van hetzelfde een vruchteloos offer brenge, en zich tot demping van den afgrond der omwentelingen onderwerpe aan het lot van Curtius, of wanneer de vreemdeling zich eïgen-dunkelijk mogt vermeten bevelen uit te vaardigen op den grond onzer geboorte, dan, Edel Mogende Heeren, vinden recht en billijkheid eene veilige schuilplaats in uwen boezem, en blijft steeds onze leus die van het afgetreden voorgeslacht: « de vrije Nederlander buigt » zich alleen voor het Opperwezen. »

Na het eindigen dezer redevoering, heeft de Voorzitter, de Baron *Collot d'Escuri*, gezegd: » dat hij, in naam der vergadering, den Minister zijnen dank betuigde voor de zoo hoogst gewigtige mededeelingen, door Zijne Excellentie gedaan, en hem tevens verzocht den tolk harer erkentelijkheid daarvoor bij den Koning te willen wezen. » Hij heeft er in zin en substantie bijgevoegd, » dat Zijne Majesteit, vooral in oogenblikken waarin daden spraken, zich kon vergewissen, dat, zoo de immer rusteloze Franschen zich bij voortdoring de echte afstammelingen dier Gallen betoonen, die de gansche wereld beroerden, de volken onder zijne regering levende, daarentegen zich steeds zouden weten te herinneren, van tot het nakroost der oude Batavieren en der oude Friesen te behooren, die pal stonden voor vrijheid en vaderland, en daardoor Rome's magtige alleenheerschers zelve eerbied konden afpersen. »

EUROPESCHIE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

HAARLEM, den 29sten december II. Uit particuliere berigten, betrekkelijk de belegering der Citadel, welke door de *Staats-Courant* worden medegedeeld, nemen wij het volgende over:

» Menigvuldig waren de blijken van deelneming en vereering, welke de brave bezetting dadelijk bij het bekend worden van het staken der vijandelijkheden van de Franschen ontving. Brood, wijn en jenever werden hun, nog voor dat het vuur op alle punten had kunnen ophouden, onder allerlei lofuitingen en vriendschaps-betuigingen, over de wallen toegereikt.

» De Generaal *Chassé* moet namens den maarschalk *Gerard*, door den Generaal *Rumigny* over zijne heldhaftige verdediging gelukwenschingen ontvangen hebben, onder mededeeling van des Maarschalks voornemen, om bij den grijzen opperbevelhebber een bezoek te komen afleggen. Bij die gelegenheid moet de Generaal, den heer *De Rumigny* hebben voorgelaten, dat de Maarschalk, bij zulke middelen en zulk eene overmagt als te zijner beschikking stonden, niet noodig had gehad om ten laatste nog met den grooten luikschen mortier proeven tegen de citadel te nemen. De heer *De Rumigny* zoude zijnen bevelhebber ten deze verontschuldigd hebben met te zeggen, dat men zulks gedaan had, *pour faire plaisir au Roi Leopold*, waarop de Generaal met nadruk had geantwoord, dat zulke proefnemingen voor Prins *Leopold* voegzamer zouden geweest zijn, indien hij met zijne eigene middelen de Citadel had durven aanranden.

→ De uitval op den 9den onder den kapitein *Morre*, waarbij deze zoo wel als de luitenant *Nantzing*, roemvol den dood vond, wordt door hunne wapenbroeders welke, door het vernielen van eene groote uitgestrekt-mortieren, ook gelukkig had kunnen worden genoemd, indien zij niet het leven dezer brave officieren en van andere dapperen had gekost. Een, zoo het bij zulk eene ernstige gelegenheid mogelijk zij, koddig voorval, vlugtende Fransche werkers riep af loopende: *laissez moi mes outils, vilains Hollandais*, waarop een der matrozen, die aan den uitval deel namen, met een:

» wacht ik zal u leeren vilains Hollandais, den Franschen werkman achter naliep en hem in den letterlijken zin des woords een geducht pak slagen toedeelde.

» Zoo ook wordt met roem gesproken van de onversaagdheid van een flanker der zevende afdeeling *Gooy* genaamd, die bij den uitval naar het Melkhuis door eenige Franschen omsingeld zijnde, zich met eene kracht-dadige uitdrukking losrukte, zijn geweer op nieuw meester werd, het op den vijand losbrande, en zoo gelukkig weder zijne makkers bereikte.

Men verzekert, dat de Britsche gezant, sir *Aduir*, geprotesteerd heeft tegen de uitdrukking, dat de bezetting der Citadel *krijgsgevangen* zoude zijn, en dat onze krijgslieden thans genoemd worden *gijzelaars* tot aan de overgave van Lillo en Liefkenshoek.

HAARLEM, den 31sten december II. Naar luid van het rapport des maarschalks *Gerard* telde het garnizoen der Citadel, bij de capitulatie, 3797 manschappen en 129 officieren.

De twee eerste artikelen van het voorstel van wet, omtrent het dank adres der Belgen, aan het Fransche leger, en betrekkelijk den Leeuw van Waterloo, in de Belgische kamer van gedeputeerden, door den heer *De Gendebien* aangeboden, luiden aldus:

» Art. 1. De Belgische natie rigt dankbetuigingen aan het Fransche leger en aan deszelfs waardige bevelhebbers.

» Art. 2. De Leeuw van Waterloo zal in bommen en kogels voor de verdediging der vrijheid en onafhankelijkheid van de beide volken worden vergoten. Hij zal door een gedenkteeken van rouw worden vervangen, waarop ten eeuwigen dage de vlaggen van Frankrijk en van het vrije en onafhankelijke België zullen wapperen. »

De blinde *Rodenbach* stelde voor, om den leeuw van Waterloo om te draaijen, zoo dat hij tegen Oud-Nederland gekeerd was; hij meende, dat hierdoor alle zwaarigheid uit den weg zoude zijn genomen.

In den Belgischen senaat is een gelijksoortig voorstel in overweging genomen, waarbij tevens werd voorgedragen, dat aan den maarschalk *Gerard*, uit naam van het Belgische volk, een ecredegen zoude worden geschonken.

De *Messenger de Gand*, welk blad door zijne hevige aanvallen tegen de Belgische omwentelaars het de gezagvoerders van dat land zeer moeilijk maakte, schijnt thans voor goed tot zwijgen te zijn gebragt. Men leest ten minste in de *Emancipation* het volgende berigt uit Gent van den 16den december:

» De uitgever van den *Messenger de Gand*, alsmede de heeren *Charles Froment*, *Stevens*, de gewezen fabrikant *Couvreur*, en zoo men zegt ook de Advokaat *Metdepenningen*, zijn dezen avond in hechtenis genomen. Men zegt, dat het den heer *Michel de Brialmont* gelukt is, om zich te redden. De persen van het blad zijn verzegeld. Men spreekt van eene zamenspanning; doch bijzonderheden zijn ons daaromtrent niet bekend. »

FRANKRIJK.

PARIJS, den 28sten december II. De Duitsche bondsvergadering moet op eene zeer nadrukkelijke wijze zich bij ons bestuur beklagd hebben over het doortrekken van eenige Fransche troepen door Arlon naar België, en zulks hebben voorgedragen als eene schending van het gebied des Verbonds. Onze minister moet daartegen hebben aangevoerd, dat Arlon, volgens het tractaat van 15 november, tot België behoort, doch daarop moet de bondsvergadering hebben geantwoord, dat de kwestie omtrent Luxemburg niet kan beslist worden zonder de nog ontbrekende goedkeuring niet alleen van Koning *Willem* en de agnaten van het huis van Nassau, maar ook van de bondsvergadering zelve. Onze minister moet zich ten laatste genoodzaakt hebben gezien, te verklaren, dat hij voortaan het gebied van het Verbond zoud eerbiedigen.

Een aantal Polen, welke alhier het Poolsche committé uitmaken, zijn door ons bestuur gelast, om deze hoofdstad te verlaten. De president van dat committé is de bekende *Joachim Lelewel*, welke in den Poolschen opstand een hoofdrol gespeeld heeft, en meermalen in de kamer der gedeputeerden hoogelijk geroemd is. Deze maatregel moet op uitdrukkelijke begeerte van den Russischen gezant genomen zijn.

De Belgische zaak zal nu nog wel tot vele onderhandelingen aanleiding geven, maar thans trekt dezelve

de algemeene aandacht niet meer in de eerste plaats tot zich.

Die aandacht vestigt zich nu meer bepaaldelijk op de gebeurtenissen, die in het Oosten schijnen voorbereid te worden. Wat onze dagbladen daarvan ook zeggen mogen, ons kabinet ziet niet veel zwaarigheid in het voornemen van Rusland, om in de zaken van Turkije tusschenbeide te komen; daarentegen is die tusschenkomst voor Engeland en Frankrijk bedenkelijk. Graaf *Pozzodi-Borgo*, welke van hier naar Londen vertrekt, moet, naar men wil, aan het Britsche bestuur de verzekering gaan geven, dat Rusland geene vergrooting van grondgebied beoogt.

Op het oogenblik, waarop de loop der staatkunde zoo aanmerkelijk veranderd wordt, en waarop bij gevolg nieuwe verbindtenissen en betrekkingen moeten worden aangeknoopt, heeft ons kabinet gemeend eenige verandering te moeten maken in het personeel van zijne Ambassadeurs. De maarschalk, die het Kremlin heeft vermeesterd, konde welligt aan den Russischen Keizer mishagen, en derhalve wordt de maarschalk *Maison*, welke door zijne vredelievende gezindheid en door zijn commandement in Griekenland gunstig bekend is, naar Petersburg gezonden. Hij wordt te Weenen vervangen door den niet minder vredelievenden en bekwamen gezant de *St. Aulaire*, welke te Rome den heer *Latour Maubourg* tot opvolger bekomt, en in plaats van dezen laatsten wordt de heer *Durand de Mureuil*, de vriend van Prins de *Talleyrand*, naar Napels gezonden. Laatstgenoemde diplomaten hebben in last, om in Italië gelijke veranderingen te bewerken, als die, welke men in Spanje aan den heer de *Rayneval* te danken heeft.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 28sten december II. Een onzer meest geachte bladen deelt het volgende bericht uit Warschau, 13 december, mede:

»Hoe weinig men hier in het algemeen den Russen genegen is, kan men hun echter het getuigenis niet ontzeggen, dat zij de orde voortreffelijk handhaven. Elke buitensporigheid der soldaten, elke onderdrukking van den kant der beampten, wordt ten strengste bestraft; ook let men met veel zorg op de verpleging der troepen, en, hoe groot derzelve aantal ook zijn moge, is derzelve last niet zeer voelbaar. De armee ontvangt alles uit de magazijnen, die op kosten der Russische regering zijn opgeslagen en bij voortdoring aangevuld worden. Gelijk bij alle Armeën, zoo wordt ook bij de Russische zeer dikwijls de wensch naar Oorlog gehoord. De geestdrift der jongere officieren wordt door de verhalen hunner andere krijgsbroeders uit de gelukkige veldtogten van 1813 en 1814 dermate opgewekt, dat zij naauwelijks naar het oogenblik kunnen wachten, waarop het bevel om op te breken, hetwelk, volgens hunne meening, niet achterwege kan blijven, zal worden ontvangen.»

MENGELINGEN.

De Hertog van Reichstadt.

De dood des hertogs van Reichstadt is een van die voorval- len, welke in de staatkundige wereld wel van weinig gewigt zijn, maar bij het beoefenen der wereldgeschiedenis, ruime stof tot bespiegeling en overdenking opleveren. De vergelijking alleen van de *geboorte des Konings van Rome*, die in al den luister van het schitterendste hof van Europa, als de zoon en stamhouder van den God der eeuw, het eerste levenslicht aanschouwde, die bestemd was, om eens de wereldheerschappij zijns vaders, bij deszelfs overlijden, te ontvangen, om later aan zijne eigene opvolgers in de Napoleontische dynastie over te dragen: de vergelijking van deze geboorte met het overlijden van dien persoon in nog jeugdigen leeftijd, als hertog van Reichstadt, of liever in onbeduidende rol op het wereldtooneel, ontvouwt alleen reeds een ruim veld voor nadenkende beschouwing. Wij willen ons thans echter aan geene dezer beschouwingen overgeven, maar hier alleen enkele bijzonderheden omtrent dien *Napoleon II* mededeelen, op welken zoo velen in Frankrijk, tot bereiking hunner heerschzuchtige oogmerken, hunne hoop gevestigd hielden. Het Fransche blad, waaruit deze bijzonderheden overgenomen zijn, geeft dezelve als *onuitgegeven fragment der geschiedenis van den hertog van Reichstadt*.

De hertog van Reichstadt was sedert lang met zijne afkomst bekend. Hij had die kennis verkregen, zoo als wij die van onze ouders, even volkomen, even spoedig.

Zijne moeder schiep er behagen in, om zijne gedachten dikwerf bij die afkomst te bepalen; in weerwil van haar gedrag, dat, naar men zegt, in meer dan een opzigt, scherpe berisping verdiende.

Toen de jonge prins de eerste gronden der talen zich eigen gemaakt had, vervulde de studie der wiskunde het grootste gedeelte van zijnen tijd. Zijne natuurlijke scherpzinnigheid bevatte spoedig den geest en het verband der wiskundige waarheden. Het was zelfs belangrijk, hem daarover te hooren. In dezen aanvang van het beoefenen der hogere wetenschappen, was hij somtijds onderhevig aan plotselinge traagheid, welke hij niet gemakkelijk overwinnen konde, en aan die slapheid, welke zachtvaardige en met een zwak lichaamsgestel voorziene personen gewoonlijk eigen is; op andere tijden echter, hetzij de kwaal voor eene jeugdige natuur week, hetzij de jonge hertog er door de indrukken, welke hij ontving, van afgetrokken werd, was zijn werk met de grootste vlijt en eene bijzondere netheid verrigt. Zijn doorzicht verwonderde in die oogenblikken zijne leermeesters. Hij had op zijn 15de jaar die kennis verworven, welke bij ons de klassieke studien uitmaakt. De hertog van Reichstadt kende verscheidene talen. Hij sprak het duitsch en fransch zoo als men het in de beste gezelschappen spreekt. Het poolsch was hem zoo eigen als het fransch, en hij sprak het bijzonder gaarne.

Enige Polen, die wel met de Europeesche zaken bekend zijn, weten dat er in 1829 te Krakau, een klein stuk geld met zijne beeldenis geslagen en uitgedeeld werd, tot randschrift habbende *Napoleon-François-Charles-Joseph, koning van Polen*. Legde het kabinet van Weenen alzo misschien den eersten grondslag van een staatkundig ontwerp?

In den winter en het voorjaar trof men hem dagelijks in de straten van Weenen of in de gezelschappen van het hof aan. Op zijne wandelingen in den Parco, bestuurde hij zelf zijn rijtuig; hij reed zeer goed te paard en deed zulks gaarne, ofschoon deze oefening hem scheen te vermoeijen. In de aristocratische gezelschappen van Weenen, verhaalde men vernuftige antwoorden en geestige gezegden van dezen jongen mensch. Zijne trekken hadden, bij de eerste uitdrukking van vreugde, dadelijk eene groote openheid; en, als de gewaardwording voorbij was, werd die uitdrukking afgewisseld met iets sombers, ernstigs en smartelijk belangwekkend, hetwelk eenig lijden en het wederkeeren van eene droevige en bepaalde gedachte verkonuigde; hij beminde de jonge aartshertogen en werd door hen bemind. De oude keizer droeg vaderlijke zorgen voor hem en deze jongman beantwoordde hem dezelve met veel liefde en hoogachting. Zij, die bij deze prinszen leven, hebben dikwijls opgemerkt, dat het leven des ouden keizers, die in zijne zeden en gebruiken de schoonste eenvoudigheid ten toon spreide bij den zoon van *Napoleon* het voorwerp was, van eene even naauwgezette als godsdienstige vereering. Hij was dikwerf tegenwoordig bij die morgen-audientien, welke *Frans II* aan het volk van Weenen verleent; maar deze post van regt te spreken met eene vaderlijke goedwilligheid, welke hij hier kwam bestuderen, moest bij hem onvruchtbaar blijven. De dood moest spotten met deze vereening van zeldzame kundigheden, van grootmoedige en vruchtbare bekwamheden in eenen jongen vorst.

Te Schönbrun, in dat paleis, alwaar zijn vader, als meester van het verwonnen Oostenrijk en van Europa, tweemaal afstapte, bragt hij het schoonste gedeelte van het jaar bij een gedeelte zijner familie door. Zijne moeder heeft er zelden en dan nog kort gewoond; zij keerde naar Italië terug. De jonge prins zette er zijne studien voort en hield zich met het bebouwen van den tuin onledig, hetwelk de natuurlijke smaak en de geliefkoosde bezigheid der Oostenrijksche prinszen is. Hij bebouwde een gedeelte van den grond, omgespit door de handen, welke de monarchij besturen: en ofschoon hij er zich met die levendige drift aan overgegeven had, welke bijzonder zwakkelijke personen kenmerkt, kweekte hij niet zoo zeer zeldzame planten, dan wel eenvoudige en goede groenten, eenige rozen en vruchten. Deze bezigheid was, benevens zijne ritten te paard, voor hem het grootste vermaak.

Een vriend, die zijne vertrekken eens 'smorgens, dat hij uit wandelen was, bezocht, vond er niets dan eenvoudig en ouderwetsch huisraad. Zijne slaapkamer was ruim en hoog; hij zag er slechts weinige meubelstukken in. Eene groote tafel stond daar, met eenige losse kaarten, waarop de prins gezocht had; zoo als dit uit eene menigte aantekeningen en potloodstrekken genoegzaam bleek. Hij bemerkte in eenige opene vakken der bibliotheek, onderscheidene banden met losse aantekeningen. Hij las de titels van de *Geschiedenis van Karel de Vijfde*, door *Robertson*, die van *Gibbon*, het werk over de *Grootheid der Romeinen* van *Montesquieu*. De muren van dit verblijf des zoons van den grooten *Cesar*, waren niet met schilderijen, die gewone sieraden van de Duitsche paleizen, versierd. Hij zag slechts bij zijn bed eenige gravuren, verscheidene fijne karawachen en blinkende sporen. Eene dezer platen verbeeldde *Bonaparte*, eerste Consul, wandelende met

(Zie verder het Bijvoegsel)

Bijvoegsel der Javasche Courant.

ZATURDAG den 8sten Junij 1833.

de eene hand in zijn vest, op het plein van het kasteel van Malmaison, naar eene verwonderlijke fraaie teekening van *Isabey*. Deze teekening zag ook op den schoorsteen eene fraaie buste van *Cassus, Frans II*, voorstellende. De jonge prins scheen zich met drift op de geografische studien toe te leggen.— Uit dit vertrek had men een schoon uitzigt op de tuinen.

De aartshertog *Karel*, zijn oom en zijn vriend, een eerwaardig vorst, bragt hem elk jaar, den 5den mei, in eene kleine kerk van Weenen, alwaar eene dienst, ter gedachtenis voor zijnen vader gevierd werd. De smart van den ouden krijgsman was even als die van den jongen hertog zichtbaar.

Zie hier wat een ander persoon verhaalt: het is een Engelschman, die getuige van dat tooneel was. Hij had den jongen hertog gezien, alle zijne krachten verzamende in dat gevoel van liefde en smart, hetwelk ons in eenen opgewonden toestand kan doen gelooven, dat wij door hem, dien wij be- weenen, gehoord worden. Zijne bleeks wangen kleurden zich, tranen bevochtigden zijne oogen, zijne handen waren met eene zamentrekkende kracht samengevoewen. Welligt bragt hij in zijne hopelooze gedachten, de gevangenschap van St. Helena en dien tijd bij elkander, waarin zijn vader, de wereld- dwinger, hem reeds in gedachten, alle de kroonen der Mar- tals, die hij veroverd en vereenigd had, aan hem bij uitersten wil overdroeg.

Deze jonge mensch, dien men te Parijs afschilderde, als door eene Oostenrijksche opvoeding bedorven, als van zijner geboorte onkundig, kwam voort van dezen lijdendienst dan uit- geput, met een door droefheid ontstemd gelaat, en met eene angstzucht van verscheidene dagen.

SCHEEPSBERIGTEN. STRAAT-SUNDA.

Doorgezoid.

Junij 3—Eng. schip *Sir Thomas Munro*, G. Richard, van Ba-
tavia, naar China.

Junij 4—Duitsch schip *Dania*, M. Maatzen, van Hamburg den
15den december, naar Sinkapoer, passagiers, de heeren Kötter,
Möner en Green.

Junij 5—schip *Baron van der Capellen*, A. Tholen, van Su-
matra den 15den november, naar Sinkapoer.

Aangekomen.

Junij 5—brik *Pasokan*, Ovj Djiet, van Pekalongang den 2den
junij—brik *Indramajoe*, Thio Ngodjan, van Indramajoe den
3den dito.—Amerik. oorlog-korvet *Peacock*, kapitein D. Geisinger,
van Sinkapoer.—Dito schip *Jubilee*, J. C. Luce, van Li-
verpool den 6den februari.

Vertrokken.

Geene.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. wacht-schip *Orestes*, kruis-piëche No. 4; schepen
Jedool Rachman, Princes Mariana, Hokthay; brikken Tjong
Goan, Harriet, Bertha, Indramajoe, Pasokan; schoeners Marij,
Goanhien, Calijpto.—Amerik. oorlog-korvet *Peacock*; oorlog-
schoener *Boxer*; schepen *Jefferson*, *Hope*, *Jubilee*.—Eng. schip
Georgiana.—Hamb. bark *Reform*.—Chin. schepen *Audjing*, *Phao-*
lan.—Chin. junk *Kim Saming*.

SAMARANG.

Aangekomen.

Mei 30—schip *Mercurij*, C. Brodie, van Soerabaja en Rembang
den 27sten mei, passagiers, de heeren von Franquemont, Oosthoek,
Halewijn, 2 officieren, en de weduwe de Nijs en 3 kinderen.

Vertrokken.

Mei 30—bark *Theodora*, P. H. Kock, naar Soerabaja, met
Zr. Ms. troepen, passagiers, de heer K. J. de Vogel, vrouw en
2 kinderen.

Mei 31—schip *Mercurij*, C. Brodie, naar Batavia, passagier, de
heeren von Franquemont, Oosthoek, Racket en vrouw, de weduwe
de Nijs en 2 kinderen, mevrouw Herbet, de jonge heer Halewijn,
en 3 officieren.

Junij 1—schip *Hokthay*, R. Vos, naar Batavia.—brik *Allen*,
A. Hudson, naar Soerabaja.

SOERABAJA.

Aangekomen.

Mei 28—Eng. schip *Andromeda*, B. Gales, van Sijdaej den
17sten april.—Dito schip *Prince Regent*, J. Aitken, van dito den
17sten dito.—schip *Georgiana en Jacoba*, Said Hamit Habassij,
van Batavia den 5den mei.

Mei 30—brik *Sophia*, K. de Looper, van Banda den 2den
mei, met Zr. Ms. troepen.—Zr. Ms. schoener *Pilades*, luitenant
van 1ste klasse Bastianse, van een kruistogt om de oost.—bark
Jagan Maachkoor, Sech Joesoep Bin Said Ganam, van Banjer-
mating den 19den mei.

Vertrokken.

Mei 28—schip *Princes Mariane*, J. Admiraal, naar Japan,

passagiers, de heer Tobias en 2 kinderen, de heer J. G. Gold-
man en kind.

Mei 29—Zr. Ms. schoener *Kamelion*, luitenant der 2de klasse
B. E. Stort, koersstellende om de oost.

Mei 30—bark *Radjah Walis*, A. van Os, naar Sumanap.—
schoener *Trafde Maas*, Moehamat Yattem, naar Riouw.

Mei 31—brik *Pesisier Borneo*, Maas Draman, over Boender
naar Sumbas.—schip *Lord Minto*, Said Akiel Bin Alie, naar Su-
manap.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. korvet *Zwaluw*; schoeners *Philades*, *Daphne*, *Wind-*
hond, *Pollux*; transport-boat No. 4; kanonneer-booten No. 6
en 15; schoener *Zeesmeuw*; schepen *Patras*, *De Drie Mart's*,
De Vrouw Maria, *Abel Tasman*, *Willem Ernst*, *Holland*, *Ja-*
hanna Elizabeth, *Dankbaarheid* aan de Nederlandsche Handel-
Maatschappij, *Rotterdams Welvaren*, *Dankbaarheid*, *Zeevana-Heug*,
Officier van Noord, *Espérance*, *Fatoor Röchman*, *Carolina en*
Jacoba; barken *Nederlander*, *Concordia*, *Sheva*, *Saijan Maach-*
koor, *Regret*; brikken *Tekasing*, *Charlotta*, *Fatal Ghnie*, *So-*
phia, *Mercurius*, *Java*; schoeners *Maria Philippus*, *Carolina*—
Eng. schepen *Prince Regent*, *Andromeda*.—Portug. schip *Provi-*
dencia.

ADVERTENTIEN.

De Directeur Generaal van Financien in ervaring
gekomen zijnde, dat niet algemeen wordt opgevolgd
het bepaalde bij besluit van den Kommissaris Gene-
raal, in dato 20 februarij 1827, staatsblad no. 23,
luidende als volgt:

- » Geene verzoekschriften of aanbiedingen aan den
- » Directeur Generaal, of aan een der Directeuren van
- » Financien ingediend, zullen worden aangenomen, dan
- » die op het dubbel zegel, zoo als zulks bij de or-
- » donnantie op het regt van het zegel bepaald is,
- » geschreven zijn, en zal alsdan voor de dispositie
- » geen zegelrecht worden betaald.
- » Het te nemen besluit zal zoo veel mogelijk, op
- » het ingediend verzoekschrift, of het aanbod, zalvan
- » wijze worden beraadsluud. Inzeldien echter, der dis-
- » positie uithoofde van plaats gebrek, op het ingeko-
- » stuk zelve niet kan worden aangeveerd, zal zulks
- » op eenen omslag geschieden, die aan het verzoek-
- » schrift of aanbod moet worden gehecht.

Zoo wordt, met referre tot de advertentie van den
Directeur Generaal van Financien, geplaatst in de ja-
vasche courant no. 55, van het jaar 1832, een iegelijk
die zulks aangaat, aan de behoorlijke nakoming van
deze bepaling, nogmaals herinnerd; zullende de ver-
zoekschriften of aanbiedingen, bij welke het boven-
staande niet is in acht genomen, buiten dispositie
worden gehouden, met uitzondering echter, van in-
schrijvingen voor uitbestedingen; zijnde dezelve vrij
van zegel.

BATAVIA, De Directeur Generaal voornoemd,
den 5den junij 1833. J. C. REIJNST.

—De Directeur van 's Lands Middel en Domstren,
maakt bij deze bekend, dat bij Resolutie der Hooge
Regering, dd. 14 mei 1833 no. 1, is gearresteerd een
nieuw tarief voor de heffing van pakhuisuur in de
entrepôts van Nederlandsch Indie, hetwelk in het eerst-
volgend Handelsblad zal worden geplaatst tot informa-
tie van den handel, en voorts dat hetzelfde met 1°
julij aanstaande zal worden in werking gebragt.

BATAVIA, De Directeur voornoemd,
den 6den junij 1833. J. DU PUIJ.

VASTGESTELDE PRIJZEN.

	Batavia		Samarang		Soerabaya	
	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Tarwe brood de 14 oncen	»	30	»	25	»	33½
Varkens-vleesch het katje	»	40	»	36	»	32
Ossen-vleesch het ƒ	»	25	»	20	»	16

MARKTPRIJZEN.

	Batavia		Samarang		Soerabaja	
	Guld.	Cents	Guld.	Cents	Guld.	Cents
Rijst 1ste soort per koj.	135	>	108	>		
Idem 2de idem per kojang	121	>	102	>	140	>
Idem 3de idem per kojang	101	>	90	>		
Idem 1ste idem per gantang (16 picot)		>	60	>	35	>
Idem 2de idem per gantang		>	54	>	33	>
Idem 3de per gantang		>	48	>	30	>
Koffij per pikol	31	>	34	>	45	>
Klapper-olie per takker van 33 bottels	9	50	6	60	9	24
Katjang-olie per takker van 23 bottels	7	70	6	60	6	27
Dampal-olie per pikol	30	>	22	>	24	>
Grandhoef per vadem van 18 voeten lang, 6 voeten hoog en 2 voeten breed	14	>	14	40	12	>

NB. Bovenstaande artikelen zijn allen in koperen munt verkand.

VENDU DEPARTEMENT.

Op maandag den 10den juni 1833.

Voor het negotiehuys van *A. E. Forestier*, op de Grootte-rivier, van glaswerk, spiegels, roodewijn, sigaren, marokkeleder, kurken, visch, passement, bandies jassen, alsmede een groot uurwerk voor een landgoed benevens twee praauwen pantjalling waarvan een met zeil en treil, liggende in de rivier voor het negotiehuys van de heeren *Mils Harwell en Co.*

En, voor rekening des boedels van wijlen *B. Young*, eenige handiepaarden benevens een rijpaard.

Op dinsdag den 11den juni 1833.

Voor het pakhuys van *J. van Dijk*, van groene- en zwarte thee, papier, drooge- en geconfijte gember, lak- en ivoorwasken, zijden- en katoenen kousen en sokken, blaauw- en zwarte camblet, graslinnen, fransch battis, tafellakens en servetten, jeans, zeep, spermatinkaarsen, saladeolie, rozijnen in kistjes, kristal en vergulden glaswerken, kemelshaar, vergulden bijoubrues geschikt voor japan, hang- en tafelstolpen, aardewerk, lampen, eau de cologne, eau de lavande, boter, hammen, prinsessenbier op vaten, diverse dranken, lekatoenen enz.

Voorts, voor rekening van den heer *de Villeneuve*, van extra fraaie japanse verlake toilet- en ronde tafels, juweel- en lepelfournitures, werktafeltjes, likeurkruiken, soja- en saktij, schutseis, bezems, keizerlijk-lansen en andere japanse goederen meer.

Op woensdag den 12den juni 1833.

Voor een huis naast de comedie, van een basterd persiaan; voorts, huismebelen, eene partij goede boeken, goud- en silverwerken, roode-rhijnsche- en maderawijn, seltzerwater enz.

En precies te 11 uren.

Eene slavin, zijnde compleete Hollandsche en Cejlonsche kokkin.

Op donderdag den 13den juni 1833.

Voor een huis in de binnen Nieuwpoortstraat, voor rekening van wijlen den chinees *Lim Sien-Ioe*, van huismebelen, lijfeigenen, juweelen, goud- en silverwerken, aarde- en porceleinwerk en andere goederen meer.

Voorts, voor rekening van het Gouvernement, van 24 vellen Krawansch leder voor toomen en bandeliers, 260 dito voor schoenen en voor blaasbalgen en 24 dito voor tuigen, en zulks tegen kopergeld.

Op vrijdag den 14den juni 1833.

Voor de pakhuizen van de Factorij der Nederlandsche Handel Maatschappij, van diverse katoenen lijnwaden, lakens, zijdenstoffen, tafel- en servetgoed, hembden, wasdek, koper- en ijzerwerken, roodewijn, waaronder eene partij van superieure kwaliteit mineraalwater, gesponnen tabak en andere goederen meer.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

Verkoop op regterlijk gezag. In den loop der maand juni aanstaande, zal door den verdumeester dezer stede, ten overstaan eener commissie uit den landraad, in bijwezen van den ondergeteekenden gezworen exploitateur, bij executie verkocht worden het een vierde gedeelte toekomende aan den Chinees *Ong Kongsie*, in de ondervolgende vastigheden, toebehorende aan de erigenamen van wijlen Chinees *Ong Tiang Soej*, als:

Een steenen met pannen gedekt huis in het Chinesche Kamp alhier, bij de verponding bekend onder no. 1328, blok no. 7.

Een erf, op Petoenjoengan met het front aan den weg van Embong Malang.

Een steenen met pannen gedekt huis in de kampong Pandoang, op Gouvernements grond, blijkens transport.

Een erf en de daarop staande steenen met pannen gedekte woning en bijgebouwen in het Chinesche Kamp bij de verponding bekend onder no. 1175, blok no. 2.

Een erf, in de kampong Biebees, bij de verponding bekend onder no. 745, blok no. 40.

En het een zevende gedeelte:

Een erf in de kampong Biebees, bij de verponding bekend onder no. 745, blok no. 40.

SOERABAJA, *De gezw. expl. voornoemd,*
den 31sten mei 1833. J. J. DUNBACH.

—De gebroeders *Beijnon*, hebben onlangs ontvangen goede roode, mader, rhijn- en zoetewijnen, hammen, kazen, boter, haring, gedroogde vruchten, meel, scheepbehoefden, ordelinten, walhoorn, schuif- en trompetten, met klappen, verwaren, lijn- klapper- en katjangolie.

GEBOORTEN.

Bevallen van een' zoon, de echtgenoot van
P. A. EVERS.
BATAVIA, 5 juni 1833.

NAGELATEN BOEDELS.

Prodeo. De weeskamer te Soerabaja, roept bij dat elk en een iegelijk op, die iets te vorderen heeft van of verschuldigd is aan de boedels van wijlen den alhier overleden konstapel van het Nederlandsch particuliere schip *Boerong*, *Henry Gardien*, en den matroos 2de klasse der Koloniale Marine *A. Boer*, om daartoe aangifte of betaling te doen binnen den tijd van drie maanden, gerekend van heden.

Namens de weeskamer.

Bij absentie van den Secretaris.

SOERABAJA,
den 1sten juni 1833.

De Boekhouder,
D. J. HARTMAN.

POST-KANTOOR.

BATAVIA.

Wordt ter kennis van het publiek gebracht, dat aan het postkantoor te Batavia, pakketten voor brieven geopend zijn, om te worden verzonden:

naar *schip* *kapitein*
Japan, *Ned. schip Princes Marianne*, Admiraal.
Molucco's, *dito schooner Mary*, Deighton.
Sinkapoer, *dito schooner Calypso*, Laming.
China, *Hamb. bark Reform*, Dunken.

Idem, *Eng. bark Georgiana*, Thompson.
Over Samarang naar Pontianak, *Inlands praauw Teop*, Dav.

BATAVIA,
den 6den juni 1833. *De Postmeester,*
P. A. BIK.